mittit: ꝫ quando amittit non videt.
Nui ꝯ q̄nta largiunt aspiciūt ꝫ q̄nta
rapiūt nō perpēdūt. In ꝑtuso sacculo
mercedes mittūt. qꝛ ꝓfecto has ī spē
sue fidutie intuētes ꝯgerūt ꝫ non ītu
entes perdunt.

¶ Nꝫ aliter āmonēdi sunt discordes
atqꝫ aliter pacati. ¶ Cap. xlvj.

Aliter ammonēdi sunt discordes
atqꝫ aliter pacati. Discordes nan
qꝫ āmonendi sūt vt certissime sciant qꝛ
quātislibet v̄tutibꝫ polleāt. spūales fie
ri nullatenꝰ possūt: si muri ꝑ cōcordiā
ꝓximis negligūt. Scriptū quippe est
Fructꝰ spūs est caritas gaudiū pax
Nui ꝯ seruare pacē nō curat: ferre fru
ctū spūs recusat. Hinc paulꝰ ait. Cuꝫ
sit inter vos zelꝰ ⁊ cōtentō. nōne car
nales estis ꝛ Hinc iterꝫ dicit. Pacem
sequimini cum omnibus ⁊ sanctimo=
niam: sine qua nemo videbit deum.
Hinc rursum ammonens ait. Sollici=
ti seruare vnitatem spiritus. in vincu

lo pacis: vnum corpus et vnus spūs.
sicut vocati estis in vna spe vocatōis
vr̄e. Ad vnā igit̄ vocationis spiritus
neq̄q̄z pertingit̄: si non ad eā vnica cū
ꝓximis mente currat̄. At sepe nōnul
li quo quedā spāliter dona ꝑcipiunt:
superbiendo donū concordie qd̄ ma
ius est amittūt: vt si fortasse carnez ꝑ
ceteris gule refrenatōne q̄s edomat.
concordare eis quos supat abstinēdo
contempnat. ꝫ qr abstinentia a cōcor
dia sepat: quid āmoneat Psalmi. per
pendat. Ait em̄ Laudate eum in tym
pano et choro. In tympano nāq; sic
ca et ꝑcussa pellis resonat. In choro
aūt voces societate ꝯcordāt Quisquis
itaq; corpꝰ affligit ꝫ concordiam dese
rit deum quidem laudat in tympano
sed non laudat in choro. ¶ Sepe
vero dum quosdam maior scientia eri
git a ceterorum societate disiungit.
et q̄i quo plꝰ sapiūt. eo ꝯcordie v̄tute
d̄sipiscūt. Hij itaq; audiāt q̄d ꝑ semet
ipsā veritas dicat. Habete sal in vob

et habete pacem inter vos. Sal quippe
sine pace nō vtutis est donū: sed damna
tōnis argumētū. quo em̄ quisq; meli=
us sapit: eo deterius delinquit et idcir
co inexcusabiliter merebitur supplitiuz qr
qr prudenter si voluisset potuit vitare
peccatū. Quibz recte quoq; per jacobuz
dicitur. Nō si zelū amarū habetis inter
vos et cōtētōnes sunt in cordibz ve=
stris nolite gloriari et mēdaces esse ad
uersuz veritatē. Nō est ista sapientia
desursum descendens: sed terrena ani
malis dyabolica Que autem desursuz
est sapientia: primum quidem pudica
est. deinde pacifica. Pudica quidem
quia caste intelligit. pacifica autem qr
per elatōnem se minime a proximorum so
cietate disiungit. Ammonēdi sūt dissi
dentes: vt nouerint quod tamdiu nulluz
boni operis sacrifitium immolant: quamdiu
diu a proximorum caritate discor=
dant. ¶ Scriptum nanq; est. ¶ Si
offers munus tuum ante altare. et i=
bi recordatus fueris quia frater tuus

habet aliquid aduersus te: relinque ibi
munꝰ tuū ante altare ⁊ vade priꝰ re=
cōsiliari fratri tuo: ⁊ tunc veniēs offe
res munꝰ tuū. Ex q̄ scz p̄ceptōne pen
sādū est quoꝝ hostia repellit̄: q̄z ītol
lerabilis culpa mōstrat̄. Nā cū mala
cūcta bonis sequētibz diluant̄. pense
mus q̄nta sit mala discordie: que nisi
extincta fuerīt fūditꝰ. bonū subsequi
nō ꝑmittūt. Ammonēdi sūt discordes
vt si aures a mādatis celestibus non
declinant. mētis oculos ad ꝯsideran=
da ea que in infimis versant̄ aperiāt
ꝙ sepe aues vnius eiusdemqꝫ generis
sese socialiter volando non deserunt ꝙ
gregatim aīalia bruta pascunt̄. Quia
si sollerter aspicimꝰ cōcordando sibi ir
rationabilis natura indicat quantum
malum per discordiam rationalis na=
tura committat: quando hec ex ratō
nis intentione perdidit: ꝙ illa motu
naturali custodit.

At contra ammonendi sunt pacati.

nedum plꝰq̃z necesse est pacem quam
possidēt amāt ad perpetuā venire non
appetāt. Plerunqꝫ em̄ grauiꝰ intētō=
nez mentiū rerꝫ trāquillitas temptat
vt quo nō sunt molesta q̄ obtinent eo
minus amabilia fiāt q̄ vocant. ⁊ quo
delectant p̄ntia: eo nō ingrant̄ eter=
na. Vn̄ ⁊ ꝑ semetipsā veritas loquēs
cū terrenā pacē a supna distingueret
atqꝫ ad vēturā discipulos ex p̄nti vo=
caret: ait. Pacez relinquo vob. pacē
meā do vob. Relinquo scz trāsitoriaz:
do māsurā. Si ḡ in ea cor que relicta ē
figit̄: nunq̃z ad illā que danda est ꝑ=
uenit̄. Pax igit̄ p̄ns est ita tenenda
vt ⁊ diligi debeat ⁊ contempni ne si
immoderate diligit̄ diligentis animꝰ
in culpa teneat̄. Vnde etiā āmonēdi
sunt pacati nedū nimis humanā pacē
desiderant: prauos hoīm mores neq̃
q̃z redarguāt ⁊ cōsentiendo peruer
sis ab auctoris sui se pace disiungant
nedum humana foras iurgia metu=
unt interni federis discutōe feriant̄

Quid est enim pax transitoria: nisi qd
dā vestigiū pacis eterne. Quid vo cle
mētius esse pōt: q̄z vestigia in puluere ī
pressa diligere. ꝫ ipsū a quo impressa
sunt non amare. Hinc dauid dū totū
se ad federa pacis int'ne ꝯstringerz te
stat'. ꝙ cū malis cōcordiā nō teneret
dicens. Nōne qui oderūt te deus ode
ram ⁊ super inimicos tuos tabescebā
Perfecto odio oderaz illos: inimici
facti sunt mihi. Inimicos etem̄ dei ꝑ
fecto odio odisse est ⁊ ꝙ facti sūt dili
gere ⁊ qd fatiūt īcrepare: mores pra
uoꝝ premere. vite ꝓdesse. Pēsandū
est igit' qn̄ ab increpatōne cessat': q̄n
ta culpa cū pessimis pax tenet' si ꝓpha
h̄ tm̄ velut in hostiā deo obtulit ꝙ cō
tra se ꝓ dn̄o prauoꝝ inimicitias exci
tauit. Hinc ē ꝙ leui tribz assūptis gla
diis ꝑ castroꝝ media trāsiēs. qr feriē
dis noluit peccatoribz ꝑcere deo ma
nus dicta ē ꝯsecrasse. Hīc finies peccā
tiū ciuiū gr̄az spernēs coeūtes cū ma
dianitis ꝑtulit ⁊ irā dei iratus placauit

Hinc p semetipsaz veritas dicit. No
lite arbitrari qr venerim pacez mitte
re in terrā: non veni pacē mittere ꝫ gla
diū Malorꝫ q̄ppe cū incaute amicicijs
iūgim̄ culpis ligam̄. vn̄ et iosaphat q̄
tot de anteacta vita p̄conijs attollit̄
De achab regis amicicijs pene peritu
rus increpat̄. Cui a dn̄o p ꝓphām di
cit̄. Impio p̄bes auxilium: et hijs q̄
oderūt dn̄m amicitia iungeris. Et id
circo irā quidē dn̄i mereberis: ꝫ bo
na opera iuenta sunt in te: eo q̄ abstu
leris lucos de terra iuda. Ab illo em̄
qui summe rectus est eo ipso iam dis
crepat. quo peruersorum amicitijs vi
ta nostra concordat. Ammonendi
sunt pacati. ne si ad correptōnis ver
ba prosiliant: temporalem pacem sibi
perturbari formident. Rursumqꝫ am
monendi sunt vt eandem pacem dile
ctōne integra intrinsecus teneant: q̄ꝫ
per inuectionem vocis sibi extrinse
cus turbant. ¶ Quod vtrunqꝫ proui
de dauid se perhibet seruare cū dicit

Cuz hijs qui oderunt pacem eram pa
cificꝰ. cū loq̄bar illis īpugnabāt me
gratis. Ecce ꝛ loquēs īpugnabat̄ et
tn̄ īpugnatꝰ erat pacificꝰ. qꝛ nec insa
niētes cessabat rep̄hēdere: nec rep̄hē
sus negligebat amare. Hinc etiā pau
lus ait. Si fieri pōt ꝙ ex vob̄ est cum
oībz hoībus pacē habētes. Hortatꝰ
em̄ discipulos vt pacē cū omībz habe
rent p̄misit dicens Si fieri potest. at
qꝫ subiunxit. qd̄ ex vobis est. Difficī
le quippe erat vt si mala acta corripe=
rent habere: pacem cum omnibus pos
sent Sed cum temporalis pax in pra
uorum cordibus ex nostra increpatō
ne confundit̄ īuiolata necesse est in no
stro corde seruet̄. Recte itaqꝫ ait qd̄
ex vobis est: acsi nimirum dicat quia
pax ex duarum partium ꝯsensu subsi=
stit: si ab eis qui corripiūtur expellit̄:
integra tn̄ in vr̄a q̄ corripitis mēte te
neat̄. Vn̄ is dē rursū discipulos āmonz
dicēs. si q̄s n̄ obedit v̄bo nr̄o p epl̄ iz.
Hunc notate: ꝛ non commisceamini.

cum illo vt cōfundatur: atq; illico ad iunxit et nolite vt inimicum estimare illum: sed corripite vt fratrē. Acsi diceret Pacē cum eo exteriorē soluite. sed interiorē circa illum medullitꝰ custodite vt peccātis mētem sic vestra discordia feriat q̄teuus pax a vr̄is cordibꝫ nec abnegata discedat.

¶ Nꝰ aliter ammonendi sunt seminātes iurgia: atq; aliter pacifici.

¶ Cap̄. xlvij.

Alit̄ ammonendi sunt seminātes iurgia: atq; alit̄ pacifici. Ammonēdi nāq; sūt q̄ iurgia semināt: vt cuiꝰ sunt seq̄ces agnoscant. De apostata quippe angelo scriptum est Cum bone messi zisania fuissēt inserta. Inimicus homo hoc fecit. De cuiꝰ etiam membris per salomonem dicit̄. Homo apostata vir inutilis: gradit̄ ore puerso. Annuit oculis. terit pede. digito loquit̄. prauo corde machinat̄ malū et in omni tempore iurgia seminat Ecce quez seminātē iurgia dicere noluit